

Fes-te'n subscriptor per només 3€ al mes sense permanència **Inscriu-te a Eix Diari!**

TRIBUNA ▾ COLUMNES ▾ CARTES A LA DIRECCIÓ ▾ OBITUARI ▾ ARXIU ▾

LITERATURA

Dominaràs la terra

EL BLOG DE TERESA COSTA-GRAMUNT Teresa Costa-Gramunt

 Vilanova i la Geltrú 07-05-2023 20:22

Coberta de 'Dominaràs la terra', de Pilar Codony. Eix

En la recent estrenada col·lecció «Assaltar la Bíblia», de Fragmenta, que ofereix llibres d'assaig sobre temes contemporanis per mitjà de la relectura de paisatges bíblics cèlebres, s'acaba de publicar Dominaràs la terra, de Pilar Codony

Dona suport al periodisme local col·laborant amb nosaltres i fes-te'n **subscriptor per només 3€ al mes** sense permanència.

La condició de veterinària dona a l'escriptora d'aquest assaig una visió molt pròxima al tema de reflexió sobre l'escrit del Gènesi, quan Déu creador exhorta a l'home a dominar la terra i, en conseqüència, a dominar a tot el que hi viu i s'hi mou en el mar, en el cel i en la terra: vegetals i animals, i a tots els qui

Fes-te'n subscriptor per només 3€ al mes sense permanència **Inscriu-te a Eix Diari!**

xenotopies i genocidis que ja sabem.

En l'exposició d'aquest episodi, Pilar Codony fa menció expressa dels dos relats amb què s'inicia el llibre del Gènesi, ja que, en el primer, la dona no és pas creada de la costella d'Adam, com en el segon relat, sinó que és creada al mateix temps que Adam. Elohim, que així anomena la Bíblia a aquest Creador (l'anomena Jahvé en el segon relat), va crear la parella humana al mateix temps. Aquest fet ha quedat ocult no perquè no hi sigui, sinó perquè no s'ha ressaltat. De manera interessada s'ha fet èmfasi del segon relat en què la dona és la 'segona' creació després d'Adam. I en persona de segona categoria ha quedat per segles en l'imaginari col·lectiu. Com diu Pilar Codony, «el patriarcat surt del monoteisme reafirmat». Quan es té el poder, cedir-ne ni que sigui un centímetre és molt costós, encara que la injustícia que suposa la no consideració de la dona com a igual a l'home, clami el cel.

I si a la companya de vida l'home d'aquest segon relat no la valora com es valora a ell mateix, que no farà, aquest home ensuperbit, amb les bèsties, els vegetals, la terra. Potser al principi no es veia gaire, el mal tracte a la terra, perquè n'hi havia molta de disponible. Però amb el pas dels segles s'han anat explotant els recursos naturals de mala manera fins al moment present, en què, si no s'hi posa remei, la bella creació: els humans, pot extingir-se pel seu mal cap. Perquè cal dir que la naturalesa té capacitat de regeneració quan no és objecte d'avidesa, de desconsideració, de depredació incontrolada.

L'assaig és un excellent espai intel·lectual que invita a pensar, a debatre, a contrastar, a relacionar coneixements, lectures, reflexions. Així, per incitació dels arguments de Pilar Codony quan exposa amb la seva saviesa científica de proximitat la naturalesa dels animals que, és clar, pateixen i hi ha qui n'afirma una ànima, als lectors ens pot venir a la memòria altres formes alternatives de considerar els animals, i la creació en general, com a éssers i entitats vives. Poso com a exemple Francesc d'Assís i el seu popular *Cant a la Creació*, que no és només un poema líric, sinó que, amb tota la seva força vital, el frare expressa una lloança i un capteniment amorós respecte de la Creació fins arribar a estimar la 'germana mort', perquè en això consisteix el cicle de la vida assumida com un tot físic i espiritual.

Com a reflexió contemporània, en un relat de Joan Rendé publicat a *Desescalades* (Cossetània), l'autor, que en els dies del confinament va observar amb atenció els efectes de la pandèmia en la natura, explica amb un toc d'humor com els porcs senglars es fan més amos que mai de la ciutat deserta, campant-hi lliures, com en els primers temps devien campar lliures al bosc. La imatge és ben gràfica: en un suposat apocalipsi, la natura prendria el lloc que els humans hauríem deixat.

Gaia, la terra, es deixa treballar, domesticar, ens ofereix els seus dons, però és més poderosa que l'home, les catàstrofes naturals en donen la mesura. La comprensió i, sobretot, l'assumpció d'aquesta realitat, és la que sustenta moviments com l'ecosofia, tal com la va plantejar el pensador Raimon Panikkar. En la seva reflexió, Pilar Codony també exhorta a un canvi d'actitud: «Després de veure el que aquest home ha estat capaç de fer al món, alterar la manera com si relaciona és, amb tota probabilitat, l'opció més sensata».

El periodisme de proximitat necessita del compromís dels seus lectors per defensar un periodisme més independent, lliure i plural.

SUBSCRIU-TE ARA!

 Arxivat a

[Literatura](#)

[Llibres](#)

[Teresa Costa-Gramunt](#)

[Catalunya - Món](#)

 Ens interessa molt la teva opinió!